

YLÄSÄLI

2011 **1** Tervehdys Tukholman Suomalaiselta Adventtiseurakunnalta

”ISÄ... OTA TÄMÄ MALJA
MINULTA POIS.
MUTTA ÄLKÖÖN TOTEUTUKO MINUN TAHTONI,
VAAN SINUN.”

YLÄSALI

2011 - 1

Tukholman
Suomalaisen
Adventtiseurakunnan
uutis- ja yhteyslehti

Osoite

YLÄSALI-lehti
Olof Palmes
gata 25, 3 tr
111 22 Stockholm

Pankkiyhteys

Stockholms finska
adventförsamling
Plusgiro
19 46 61-5

Sähköposti

falcoprofil@bredband.net

Toimituskunta

Ari Laitinen
08-756 80 48

Vieno Piironen
0171-534 02

Riikka Jääskeläinen
riikkajaa@hotmail.com
Sinikka Mäkivierikko
falcoprofil@bredband.net

Aram Mäkivierikko
falcoprofil@bredband.net

Taitto

Sinikka Mäkivierikko

Lehden kuvat

(ellei toisin mainita):
Sinikka Mäkivierikko

Kansikuva

Sinikka Mäkivierikko

Teksti

Luuk. 22:42

Kotisivu:

www.ylasali.se

YLÄSALI pyrkii olemaan avoin foorumi etsijöille, kysyjille, ”keskeneräisille”. Aineisto ei välttämättä edusta mitään virallista kantaa. Kirjoittaja vastaa sisällöstä. Kuka tahansa voi lähettää kirjoituksiaan. Toimituksella on oikeus tarkistaa kieliasu ja tarvittaessa muokata/lyhentää tekstiä. Tilaukset myös internetissä www.ylasali.se. Osoitteenmuutokset miel. kirjallisesti.

VANHA = UUSI KILPAILU YS 2010-4 + 2011-1

Oikeat profeetat joutuivat usein julistamaan varoittavia sanomia (Jer. 28:8), josta syystä he eivät olleet suosittuja. Niitä, jotka ennustivat hyviä asioita, kuunneltiin (Jer. 14:13). Jeremian aikana esiintyi ainakin kaksi optimistia, Pashur (Jer. 20:6) ja Hananja (Jer. 28:1-15). Hananja lupasi Babylonian vankeuden kestävän korkeintaan kaksi vuotta. Jeremia ennusti, että se kestäisi koko Nebukadnessarin, hänen poikansa, vieläpä pojanpojan valtakauden ajan (Jer. 27: 7). **Kysymys: Kuinka monella vuodella Hananja erehtyi?** Vihjeeksi: Jeremia 25:11; Daniel 9:2; Sakarja 1:12.

Koska oikeita vastauksia tullut määräaikaan mennessä, annamme **jatkoaikaa vastata 31.5.2011 mennessä:**

YLÄSALI, Stockholms Finska Adventkyrka
Olof Palmes gata 25 3 tr, 111 22 Stockholm
sähköposti: falcoprofil@bredband.net

Kiitämme kaikkia, jotka olette myötävaikuttaneet siihen, että saamme jälleen lähettää tämän pienen lehtisen lukijoillemme! Siunausta ja mielihyvää siitä, että olette vahvistaneet hyvän tahdon virtaa tämän pienen purosien kautta!

Osoitelistallamme on nimiä, joita emme henkilökohtaisesti tunne, mutta Jumala tuntee. Jos sinä puutut, ota yhteyttä! Toimitamme lehden sinullekin.

Luonnossa uusi elämä raivaa tietään läpi kaiken vanhan ja kuihtuneen. Tehkäämme tilaa, heittäkäämme roskana pois epäoleellinen ja tarttukaamme siihen mikä kestää! ”Mitä kummallisemmaksi maailma menee, sitä parempi uutinen evankeliumi on.” (Pekka Huokuna ks. s. 15)

Mutta vain vastaanotettu valo, lämpö ja sade saa kasvamaan. On myös laitettava itsensä ”likoon” kuin peruna maahan tai siemen multa. Se voi tehdä kipeää. Kuoleman kipeää. Niin se teki Jeesukselle

(Luuk. 12:50; Mark. 14:33, 34). Hän eli todellisuutesi pohjia myöten. Elä sinä hänet todeksi pohjia myöten!

ELÄVÄN ILON KEVÄTTÄ!

”Tulta minä olen tullut tuomaan – ja kuinka toivonkaan, että se jo olisi syttynyt!”
(Luuk. 12:49)

Katapuu

Muuan lapualainen naishenkilö – **Selma Heiskanen** – rukoili kerran: ”Jumalani, tee minusta katapuu seurakuntaasi.”

Lapualla tavataan kutsua sytykkeitä katapuiksi. Tunnettu suomalainen hengellinen kirjailija, **Hilja Aaltonen**, on kuvailut tätä seuraavasti:

”Tällaiset katapuut, sytytytuut, seurakunnassa vetävät siunauksen sateet alas. Hiljaisina he siellä elämän sivuraiteilla ollessaan kokevat uuden voiman. Kun

he sitten tulevat seurakuntansa keskelle, tuovat he taivaan tunnon mukanaan. He tulevat syttyneinä asettuen jäisten ja kylmentyneiden viereen, ja tuli syttyy.”

Kun luin tästä, liikutuin syvästi. Maailma ympärillämme pimenee pimenemistään. Jos koskaan, niin nyt tarvitaan tällaisia sytytytuuta.

Haluaisinkin tehdä erityisen vetoomuksen teille, hyvät lukijat. Emmekö alkaisi yhdessä rukoilla tahoillamme, että Jumala lähestyisi meitä/minua antaen uuden voiman, niin että voisimme syttyä uudesti. Että Jumala saisi tehdä meistä tällaisia katapuita ympäristöömme ja seurakuntaamme!

Jos tämä saa toteutua meissä/minussa, niin Ef. 1:23 saa täyttymyksensä: ”Seurakunta on Kristuksen ruumis ja hänen täyteytensä, hänen, joka kaiken kaikessa täyttää.”

Tapaamisiin rukoussillalla!

Eeva-Liisa Vihermä

Terve! Moi! Hej! Hi! Hola! Ciao! Grüss Gott! Shalom...

Kuljimme äskettäin erään ystäväni kanssa Turun hautausmaalla. Tulimme paikalle, jossa ei ollut hautakiveä, vain pieni valkoinen merkki suorakaiteen muotoisen, täynnä kukkalaitteita olevan alueen päädyssä, ja siinä nimi: Taimo Laitinen.

Taimo, joka oli ”aina” ollut. Jonka oli tottunut näkemään elinvoimaisena, tarmolla tarttumassa työhön kuin työhön. Kauan sitten muodostunut ja vallitsevaksi jäänyt kuva hänestä polunkävijä-puserossa nousi elävänä mieleen. Vielä käsinkosketeltavampi oli tunne, että jos Jeesus olisi siinä, hän ei malttaisi olla sanomatta: – Tule pois sieltä! Eikä olisi mitään sen luonnollisempaa kuin että Taimo karistaisi kukkameren yltään ja tulisi,

Näin suuren kansanjoukon ... kaikista maista, kaikista kansoista ja heimoista, ja he puhuivat kaikkia kieliä. He seisoivat valtaistuimen edessä yllään valkeat vaatteet ja kädessään palmunoksa... (Ilm. 7:9)

niin kuin Lasarus tuli Jeesuksen käskiesä: ”Lasarus, tule ulos!” Ei kerrota, mitä Lasarus sanoi ensimmäiseksi herättyään. Taimo sanoisi: – Terve! Tai kuten Suomessa nykyään sanotaan: – Moi! Ja me sanoisimme: – Hej! Eikä sanakirjoja tarvittaisi.

–SM

Apokalyptinen haavaoppi eli pedon kuolinhaavan paraneminen

”Minä näin, kuinka merestä nousi peto... Lohikäärme antoi sille voimansa ja valtaistuimensa ja suuren vallan. Minä näin, että yksi pedon päistä oli saanut surmaniskun, mutta haava oli parantunut... Kaikki maan asukkaat kumartavat sitä...” Tässä Johannes tekee kuitenkin pienen mutta olennaisen varauksen ”Kaikki ne, joiden nimi ei ole kirjoitettuna... Karitsan elämän kirjaan” (Ilm. 13:1, 2, 8).

Tämä ns. Ilmestyskirjan peto on nousut puheenaiheeksi mm. EU-keskusteluissa. Eräät ovat nähneet Euroopan yhteisön mahdollisena Ilmestyskirjan petona. Erityisen voimakkaita tämän suuntaisia näkemyksiä on esitetty poliittisesti suuntautuneissa kristillisissä piireissä vahvasti protestanttisissa maissa, kuten Norjassa, mutta myös Suomessa ajatuksella on kannattajia. Monet niistäkin, jotka eivät välttämättä pidä EU:ta Ilmestyskirjan petona, pitävät mahdollisena, että EU:lla on jokin rooli pelottavien apokalyptisten näkyjen toteutumisessa.

Adventistiseurakunta on johdonmukaisesti opettanut ja julistanut, että Ilmestyskirjan 13. luvun peto edustaa samaa valtaa kuin Danielin kirjan 7. luvun neljännen pedon sarvien keskeltä noussut pieni sarvi. Molemmissa tuntomerkit ovat niin ilmeiset ja lukuisat, että asiassa ei pitäisi olla epäselvää. Uskonpuhdistajan Martti Lutherin näkemyksestä, että Raamatun antamat pedon tuntomerkit täyttyivät hänen aikansa paavinvallassa, ei ole mitään syytä luopua. Mutta peto sai surmaniskusta kuolinhaavan. Haavan ennustetaan kuitenkin paranevan. Peto virkkoaisi eloon. Kysymme:

- 1) Mikä pedossa kuoli?
- 2) Mikä sen tappoi?
- 3) Mikä saa haavan paranemaan?
- 4) Minkälainen peto on toivuttuaan?

Milloin jokin valta pääsee Raamatun petogalleriaan?

Profetioiden keskeiset pedot esiintyvät Danielin kirjassa ja Ilmestyskirjassa. Danielin kirjan 7. luvussa mainitaan neljä petoa, jotka kuvaavat toinen toisiaan seuraavia valtoja: Babyloniaa, Meedo-Persiaa, Kreikkaa ja Roomaa. Niin erilaisiksi kuin nämä olemukseltaan kuvaataankin, ne pyrkivät vaikuttamaan sekä valtiollisesti että uskonnollisesti Jumalan kansaan Israeliin.

Raamatun pedoille olennaista on:

1) Peto herjaa ja vääristää oikean uskonnon keskeisiä kohtia

2) Se vainoaa ja pyrkii saamaan tahtonsa ja uskontonsa alle Jumalan kansan Nimenomaan vainoava suhde Jumalan kansaan tekee jostakin vallasta raamatullisessa mielessä pedon.

Sotaisuuksiin yleensä kansojen välillä sisältyy tietysti myös petomaisuutta. Väkivallan ja pahuuden ilmentyminä ne todistavat ihmiskunnan kypsymisestä pahuudessa. Tässä mielessä ne liittyvät lopunajallisiin ennustuksiin, mutta eivät varsinaisesti kuulu nyt aiheemme piiriin.

Milloin jokin valta lakkaa olemasta peto?

Lyhyesti: silloin kun se lakkaa vainoamasta Jumalan kansaa. Raamattu ja historia antavat neljä mahdollisuutta:

1) Tulee toinen peto, joka tuhoaa tämän. Voittaja kuitenkin useimmiten jatkaa edeltäjänsä tapoja (Babylon, Meedo-Persia, Kreikka).

2) Valta voi ajoittain olemukseltaan muuttua, petomaisuus saattaa vähetä, jopa kokonaan loppua. Käyttäytyminen Jumalan kansaa kohtaan voi tulla myönteiseksi, jopa rakentavaksi. Nebukadnessar, Kyyros ja Dareios ovat tästä hyviä

esimerkkejä. Myös Jumala vaikuttaa hallitsijoiden ja vallankäyttäjien mieliin pyrkien tekemään saatanan teot tyhjäksi. Etenkin Nebukadnessarin kohdalla huomataan, miten hyvä ja paha taistelevat tämän hallitsijan mielestä.

3) Valtakunta hajoaa (Rooma)

4) Pedolta otetaan väkivallan toteuttamisen aseet pois

Ilmestyskirjan 13. luvun pedon kohdalla peto ei oma-aloitteisesti lakkaa käyttäytymästä kuin peto eikä sitä tapa toinen peto, vaan se kuolee jostakin muusta syystä. Se saa surmaniskun – kuolinhaavan. Yhteisö, jonka olemuksessa peto toimii, ei lakkaa olemasta, mutta peto sen sisässä kuolee, pahuudelta otetaan väkivallan toteuttamisen aseet pois.

Kuolinhaavan aiheuttaneen terän heilahdus alkoi uskonpuhdistuksesta ja tapasi lopullisesti kohteensa valistuksen ajan uskonnonvapauden aatteessa. Se ei tappanut paavinkirkkoyhteisöä, mutta se taltutti siihen pesiytyneen pedon hengen. Kirkon ja valtion keskinäisen vallankäytön siteiden katkaiseminen oli osa petoa viiltänyttä terää.

Raivosta ja väkivallasta humaltuminen

Pakanallisuus, jumalattomuus tai muu uskonnollinen harhaisuus ei siis välttämättä merkitse vainoavaa ominaisuutta, mutta luo kyllä otollisen maaperän sille. Kristuksen ja saatanan välisessä taistelussa saatana ajoittain turvautuu väkivaltaan maallisen vallan välityksellä. Ilm. 14:8 kuvakielen mukaan kysymyksessä on vihan viinin aiheuttamasta uskonnollisesta humalasta. Viini on saatanan kypsyttämää, mutta pikarin tarjoavat maan kuninkaat (Ilm. 17:17).

Jeesuksen aikana se ilmeni Herodeksen lastenmurhakäskyssä, Johannes Kastajan mestauksessa ja Jeesuksen ristinnaulitsemisessa; myöhemmin pakanallisessa Roomassa, joka vainosi ensimmäisten vuosisatojen kristittyjä; sitten

keskiajan paavikunnassa, joka vuosisatoja jatkoi vainoamista.

Humaltumisen lähtökohta on lohikäärmeen vainoava viha ja raivo niitä kohtaan, jotka ”ovat uskollisia Jumalan käskyille ja Jeesuksen todistukselle” (Ilm. 12:17).

Saatanan toiminta on kolmiaskelinen:

1) Väärän uskonnon luominen ja vakiinnuttaminen

2) Hallintovallan hyväksymisen ja tuen saaminen tälle uskonnolle

3) Suvaitsemattomuuden vihan viinillä kansan ja hallintovallan juottaminen ja niiden manipulointi tai alistaminen tuhoavaan toimintaan (Ilm. 14:8).

Vainoava valta eli peto näyttää toimivan ja elävän valtarakenteissa ainoastaan silloin, kun uskonnollinen valta saa liittolaisekseen tai hallintaansa maallisen hallintovallan. Kun tämä side katkaistaan, peto haavoittuu kuolettavasti. Kun luodaan yhteys näiden kahden välille, peto virkooa eloon.

Voisimme puhua myös vihan viruksesta, joka valtion ja harhaisen uskonnon liittoutuessa iskee hallintoon ja ryhtyy tuhoamaan tämän eettisiä perusteita, toisen vakaumuksen kunnioittamista ja uskonnonvapautta.

Jeesuksen sanat omasta periaatteestaan kuvastavat vapauden henkeä: ”Minä olen portti. Se, joka tulee sisään minun kauttani, pelastuu. Hän voi vapaasti tulla ja mennä, ja hän löytää laitumen” (Joh. 10:9).

Pedon vallan lähteet

Ilmestyskirjan peto saa valtansa neljästä lähteestä:

1) *lohikäärmeeltä* – ”se vanha käärme, jota perkeleeksi ja saatanaksi kutsutaan” (Ilm. 13:4). ”Ja he kumarsivat lohikäärmettä, koska se oli antanut sellaisen valan pedolle.”

Lohikäärmeen päämerkitys on, kuten 12. luvussa mainitaan, saatana. Mutta saman luvun mukaan se toimii myös

maallisen vallan kautta mm. yrittämällä tuhota Kristus-lasta. Toisessa merkityksessä lohikäärme siis kuvaa pakanallista Roomaa.

2) Ilm. 13. luvun *maasta nousvalta karitsansarviselta pedolta*. Se tekee kaikkensa saadakseen maan asukkaat kunnioittamaan seitsenpäistä petoa: "... se johtaa harhaan kaikki maan asukkaat, niin että saa heidät tekemään patsaan pedon kuniaksi" (Ilm 13:14).

Jakeesta käy ilmi, että peto on menettänyt otteensa maan asukkaisiin, koskapa karitsansarvisen pedon on tehtävä kaikkensa saadakseen tilanteen korjatuksi. Kuolinhaava ilmentää vaikutusvallan vähenemistä, paraneminen sen takaisin-saamista. Peto tarvitsi ensimmäiseen tulemiseensa ulkopuolisen avun. Myös toiseen tulemiseensa, "virkoamiseensa" eli kuolinhaavan paranemiseen, se tarvitsee ulkopuolisen avun.

Karitsansarvisella pedolla on mielenkiintoinen tuntomerkki: "se ... saa heidät tekemään [yllyttää tekemään]". Se ei pakota, vaan saa heidät itsensä hyväksymään asian. Vaikka kysymys on harhaanjohtamisesta jopa ihmeitten avulla, se säilyttää alkuvaiheessaan kansanvaltaisen, demokraattisen toimintamuodon. Se vie ajatukset länsimaiseen hallitusmuotoon, jonka johtava valta on ollut perinteisesti Yhdysvallat. Karitsan sarvet kuvaavat osuvasti sen alkuvaiheitten yleviä vapauden periaatteita.

"Teksti kuvaa sellaista hallitusmuotoa, jossa lainsäädäntövalta on kansalla" (Ellen White: *Alfa ja Omega 7*, s. 377). Kysymys ei ole siis jostakin salaisesta vallan luovuttamisesta, vaan koko kansa on siitä tietoinen ja on siinä mukana. Kansanvaltainen hallitusmuoto on siis selvästikin

eräs karitsansarvisen pedon ominaisuuksista. Mutta tätä ominaisuutta edellytetään myös niiltä ("maan päällä asuvaset"), joihin karitsansarvinen peto pyrkii vaikuttamaan.

Tämä johtaa ajattelemaan, että tietynasteinen demokratia tulee vallitsevaksi järjestelmäksi maailmassa.

3) *maan kuninkailta*, joita sekä Danielin kirjan 7. luvun että Ilmestyskirjan 17. luvun 10 sarvea kuvaavat. "Kymmenen sarvea, jotka näit, tarkoittavat kymmentä kuningasta... Yksissä tuumin he antavat valtansa ja voimansa pedon palvelukseen" (Ilm. 17:12, 13).

Onko kysymyksessä keskeiset EU-valtiot? Hyvä kysymys. Mutta ehkä parempi kysymys on sittenkin: Ovatko EU-valtiot *mukana* tässä? Tähän voidaan Ilmestyskirjan mukaan vastata myöntävästi. Vastausta täytyy kuitenkin täydentää lisäkommentilla: mukana ovat myös maat ja kansat, jotka ovat jättäytyneet EU:n ulkopuolelle.

Kymmenluku kuvaa tässä paremminkin mukana olevien valtojen kokonaisuudesta edustavuutta koko maailman valtiokentässä. Se on maailmanlaajuinen tai sillä on maailmanlaajuinen vaikutusvalta. Näihin maallisen vallan tahoihin kuuluvat siis aivan varmasti Euroopan vallat oli niiden keskinäinen liittoutuminen minkä asteista tahansa. Olennaisinta kymmenen kuninkaan vallan laajuuden lisäksi on se, että ne luovuttavat lainsäädäntö- ja toimeenpanovaltansa pedon käyttöön sen uskonnollisten tavoitteiden toteuttamiseksi.

4) *maan asukkailta* yksilötasolla, niiltä, jotka tunnustavat pedon vallan hyväksymällä pedon kuvan valmistamisen ja sen kumartamisen sekä ottamalla pedon merkin käteensä tai otsaansa (Ilm. 12:16). Tämä tekee mahdolliseksi karitsansarviselle pedolle sekä 10 kuninkaalle hyvinkin kansanvaltaisesti luovuttaa valta pedolle.

Tämä on ehkä kaikkein traagisin val-

lan lähde. Se merkitsee sitä, että työtoveri, naapurisi, ehkä joku seurakunnastasi tai perheestäsi tunnustaa pedon vallan ja ryhtyy toteuttamaan pedon vainoavaa ja tuhoavaa tahtoa. Vallan luovuttaminen ei merkitse sitä, että siirtyy itse syrjään ja sallii muiden toimia. Se on sitä, että esim. minä muutun osaksi vallankäytön koneistoa en ainoastaan sen hyväksyjänä, vaan myös toteuttajana. Katastrofi minun kannaltani ei ole se, että minut ympäröi pedon vallan tunnustajat, vaan että minä yhdistän voimani pedon voimaan. Suvaitsemattomuuden kynnet ovat silloin merkkejä petomaisuuden viruksen asettumisesta minuun.

Pedon ensimmäinen tuleminen

Jos tarkastellaan uskonnollisia, valtiollisia ja vallankäyttöön liittyviä olosuhteita maailmassa pedon ensimmäisen tulemisen aikana, niiden avulla on mahdollista luoda jonkinlaista ennustetta olosuhteista ja kehityslinjoista, joissa pedon toinen tuleminen eli kuolinhaavan paraneminen tapahtuu.

Mainitsen lyhyesti vain kolme tärkeää aluetta:

1) Kansainvälinen tilanne Euroopassa oli 500-luvulla hyvin sekaisin Rooman keisarikunnan pirstoutuessa poliittisesti. Tätä sekavuutta lisäsi valtava kansainvaellus.

2) Vallitsevaksi uskonnoksi muodostui kristillisistä, kreikkalaisista, persialaisista ja egyptiläisistä vaikutteista syntynyt yhteensulautuma, joka kristinuskon kannalta merkitsi alkuseurakunnan uskonkäsitteistä luopumista.

3) Näissä olosuhteissa uskonnollinen valta, Rooman piispa, sai ensin tunnus-

tuksen Rooman keisarilta. Keisarillisen Rooman menettäessä valtansa molemminpuolinen hyväksyminen tapahtui Euroopan uutta suurvaltaa edustavan Frankkien valtakunnan perustajan Klodovigin ja Rooman piispan kesken. Peto syntyi.

Pedon toisessa tulemisessa on jotakin vielä meiltä salattua

Kuolinhaavan parannuttua peto on globaali, maailmanlaajuinen. Ensimmäisen tulemisen aikana vallinneiden olosuhteiden tulee siis olla maailmanlaajuisia.

1) Kansainvälinen tilanne tulee olemaan maailmanlaajuisesti sekava

2) Uskonnollinen sekoitus, joka pedon ensimmäisen valtaantumisen aikana merkitsi lähinnä Välimeren ympäristössä olevien uskontojen yhdistämistä, tulee myös uudessa tulemisessa sulauttamaan ja hyväksymään yhteyteensä uskonnollisia käsitteitä maailmanlaajuisesti.

Emme voi tällä hetkellä tietää, minäkälaisen sisällön uusi uskonnollinen valta saa. Tiedämme kuitenkin sen, että se torjuu Jumalan käskyt ja Jeesuksen todistuksen. Tarjolla on mahdollisesti kristinuskon, islamilaisuuden ja idän uskontojen sekoitus, jolla on historiallinen yhteys pedon ensimmäiseen valtakautteen.

Protestanttisuuden kannalta seuraava toteamus on mielenkiintoinen:

”Monet katsovat sen suuren eroavuuden, joka ilmenee protestanttisten kirkkokuntien opeissa, ratkaisevasti osoittavan, ettei milloinkaan voida aikaansaada tässä asiassa yhdenmukaisuutta... Tällaisen liiton saamiseksi on tietysti erimielisyyttä aiheuttavien kysymysten käsitteistä luovuttava, olivatpa ne Raamatun näkökulmasta miten tärkeitä tahansa” (Eilen G. White: *Alfa ja Omega* 7, s. 379).

Kysymys on suuresta Babylonista, jonka olemukseen Ilmestyskirja liittää sanan ’salaisuus’ (Ilm. 17:7).

3) Maallisen vallan tuen laajuus. Siitä

ei ole epäselvyyttä Ilmestyskirjan sanojen perusteella: ”Sen valtaan annettiin kaikki heimot, kansat, kielet ja maat” (Ilm. 13:7).

Se, mikä ei ole salattua

Babyloniin liitetään sana ’salaisuus’. Se merkitsee, että meidän on oltava varovaisia päätelmissämme pedon luonteen ja toiminnan yksityiskohdista. Mutta salaisuutta ei ole se, ketkä tulevat olemaan pedon vainon kohteena. Ilmestyskirjassa selvästi ilmoitetaan, että ne ovat ”niitä, jotka ovat uskollisia Jumalan käskyille ja Jeesuksen todistukselle” (Ilm. 12:17). Niitä, jotka seuraavat Hyvää Paimenta. Niitä, jotka tuntevat hänet, jotka seuraavat häntä, koska tuntevat hänen äänensä (Joh. 10:4).

Voidaanko maailman äänten myllerryksessä ja kaaoksessa tunnistaa Hyvän Paimenen ääni? Voidaan, sanoo Jeesus. Tämän äänensävyistä Jeesus antaa kaksi tuntomerkkiä. Ne ovat keskeisiä osia Ilmestyskirjan mainitsemasta Jeesuksen todistuksesta.

1) Hyvä Paimen antaa henkensä lampaitten edestä. Ääni sisältää siis viestin pelastuksesta, sovituskuolemasta Golgatalla.

2) Hyvä Paimen ei ole palkkاپainen, hän tekee työnsä lahjaksi. Hän tarjoaa pelastuksen lahjana. Tämä ääni johdattaa lampaat lammastarhaan Jumalan pyhien periaatteiden piiriin, jotka ovat ilmaistuna kymmenessä käskyssä. Siksi Ilmestyskirja puhuu myös niistä, ”jotka noudattavat Jumalan käskyjä ja uskovat Jeesukseen” (Ilm. 14:12).

Ensiarvoisen tärkeää ei ole tunnistaa Ilmestyskirjan petoa, vaan tunnistaa Hyvä Paimen. Jeesus sanoi: ”Minä olen hyvä paimen. Minä tunnen lampaani ja ne tuntevat minut” (Joh. 10:11,16). –Joel Niininen

NÄIN SEN NÄIMME:

Uskonpuhdistuksen tulo Suomeen

Katolisen näkökulmasta

”Uskoa ’puhdistettiin’ ylhäältä käsin, väkivallalla ja viekkauksella ja vastoin kansan tahtoa. Luterilaisuus ei tuntenut suvaitsevaisuutta. ’Uskon vapaus’ merkitsi sitä, että valtakunnassa ei saanut tunnustaa muuta kuin Lutherin uskontoa.-- Luterilaisuus oli meille barbariaa ja hävitystä. Kehitys katkaistiin, sivistys taantui, kansa villiintyi. --Nyt Suomen oppineet kaivavat esiin keskiaikamme kerrostumia -- ja valmistavat meille tietä. Puuttuu vain Hengen puhallus, joka elottomat ruumiit tekee eläviksi. --Helsingin hiippakunnan syntyminen on katsottava ensimmäiseksi puhallukseksi. Vahva toivoni on, että --Suomen kansa -- taas iloitsee tulleen katoliseksi Jumalan sanan saarnalla. Siitä on meillä takeena-- Helsingin hiippakunnan Piispa--”

(Lähde: A. Carling: ”Katolisuus eri aikoina”. Julk. alunperin lehdessä *Kellojen kutsu* 6/1955. Tähän lainattu lehdessä *Fides. Katolinen hiippakuntalehti* 03/2005).

Protestanttisen näkökulmasta

”Muissa maissa uskonpuhdistus voitti vasta ankarien taistelujen ja monien levottomuuksien jälkeen. Meidän maassamme uusi totuus tuli hiljaa ja hedelmöittäen kuin kevätsade. --- Kuinka siis voidaan selittää uuden opin niin rauhanomainen ja maltillinen aluevaltaus? Ensiksikin Jumalan sanan ja Hengen voimalla, joka ohjaa ihmissydämiä kuin vesipuroja. Mutta on muistettava, että jumalanpalvelukset oli siihen saakka pidetty pääasiassa latinaksi. Nyt Lutherin oppilaat alkoivat pitää messuja, saarnata ja opettaa kansan äidinkielellä, suomeksi ja ruotsiksi. Monet liikuttuivat syvästi. Nyt he kuuluivat Jumalan puhuvan heidän kieltään; nyt he tiesivät, että hän ymmärsi heidän rukouksiaan. He pääsivät lähemmäksi taivaallista Isäänsä, joka aina tähän asti oli tuntunut olevan niin kaukana, ja oli kuin hän olisi itse laskeutunut alas taivaasta ja puhunut heille suoraan. Sanoinkuvaamaton ilo valtasi heidät, vahva, elävä usko heräsi, ja he ylistivät Jumalaa.” (Lähde: Topelius: *Boken om vårt land*, s. 256, suomennos tässä: SM)

27 surmanluotia

Kristittyihin kohdistuva väkivalta Lähi-idässä ja Afrikassa kiihtyy, mutta länsimaat vaikenevat näistä järjestelmällisistä hyökkäyksistä, kirjoittaa *Dagens Nyheter*. **Pew Research Centerin** raportin mukaan kahdessa kolmasosassa maailman maista kristittyjen elämää tavalla tai toisella vaikeutetaan. Jotkin islamistiryhmät ovat avoimesti ilmoittaneet tavoitteekseen Lähi-idän täydellisen puhdistamisen kristityistä ("Kriget mot kristna",

DN 27.3.2011). Ääri-islamistien poliittisella agendalla on kaiken islaminuskoa tai profeetta Muhammedia koskevan kritiikin kieltäminen ("Hädelselagar måste avskaffas", *Svenska Dagbladet* 10.4.2011).

EU:n ministerineuvoston alkuperäisessä väkivaltaa vastaan suunnatussa julkilausumassa vähemmistösuojan piiriin luettiin "muslimit ja muut uskonnolliset ryhmät", mutta vasta Italian ja Ranskan painostuksesta lopulliseen versioon lisättiin kristityt.

Ministerineuvosto määrittelee uskonnon- ja uskonvapauden yhdeksi ihmisoi-

Suvaitsevaisuus katolisena aikana

Kristillisuus Suomessa oli aluksi roomalaiskatolisuutta. Sen loistokausi ajoittuu vuosiin 1323-1523. (Lähde: Yrjö Koskinen: *Finlands historiafrån den äldsta tiden intill våra dagar*, Bonniers 1874)

Papin tehtävä välittäjänä oli välttämätön, "niin ettei kukaan voinut tulla autuaaksi ilman heitä. Kaikkien tuli ripittäytyä heille..." Paavin katsottiin olevan kaiken maallisen vallan ja ihmisten omientuntojen yläpuolella. "Hän halusi myös olla kristillisen opin ainoa tulkki, niin että kaikkien piti uskoa hänen sanaansa kuin Jumalan sanaan. Joka ei uskonut niin kuin paavi tahtoi, oli kerettiläinen eli harhaoppinen ja häntä vainottiin, hänet julistettiin pannaan tai poltettiin roviolla..." "Monet kytkettiin piinapenkkiin, ajettiin maanpakoon, heidän omaisuutensa takavarikoitiin..."

(Lähde: Topelius: *Boken om vårt land*, s 239, 255-6).

Pannaanjulistus

Pannaanjulistetulle ei saanut antaa ruokaa eikä juomaa, hän ei saanut mennä kirkkoon, ja kuka tahansa sai tappa hänet ilman rangaistusta. Jos koko kylä julistettiin pannaan (esim. maksamattomien kymmenysten vuoksi), kirkko suljettiin, pyhimysten kuvat peitettiin, lapsia ei kastettu, avioliittoon vihkimisiä eikä hautaan siunaamisia suoritettu.

(Topelius: *Boken om vårt land*, s 239).

570 vuotta "Isämeitä" äidinkielellä

Katolisena aikana piispa Suomessa saattoi olla mitä kansallisuutta tahansa. Viran sai ostaa, ja jos virkaa ei ollut vapaana, oli mahdollisuus ilmoittautua jonotuslistalle Roomassa. Jumalanpalveluskielenä oli latina, mutta piispa Maunu II Tavastin (n. 1357/9-1452) aikana, v:sta 1441 lähtien alettiin lukea *Isä meidän*, *Ave Maria* ja *uskontunnustus* kansan kielellä, suomeksi ja ruotsiksi.

(Lähde: Yrjö Koskinen: *Finlands historiafrån den äldsta tiden intill våra dagar*, Bonniers 1874)

keuksista. Jokaisen valtion velvollisuus on taata tämä oikeus kansalaisilleen. Uskoa on saatava harjoittaa sekä yksityishenkilönä että yhteisönä ilman pelkoa, uhkaa tai suvaitsemattomuuden lietsomaa väkivaltaa (*Kyrkans tidning* 25.2.2011).

Ilmestyksirjan kotka maata tarkkaillessaan puhkeaa silti kolminkertaiseen voi-huutoon: ”Voi! Voi! Voi niitä, jotka asuvat maan päällä!” (Ilm. 8:13). Ilm. 9:12:een mennessä ensimmäinen ”voi” on ohitse, toinen Ilm. 11:14:ssä. Kolmanteen ”voi”-huuton on, jos mahdollista, vieläkin suurempi syy: ”Voi maata ja merta – Saatana on laskeutunut teidän luoksenne! Se on raivon vallassa, sillä se tietää, että sen aika on lyhyt” (Ilm. 12:12).

”Kovin on minua vainottu nuoruudesta asti – näin sanokoon Israel – kovin on minua vainottu, nuoresta asti, vainottu, mutta ei lannistettu. Selkäni on kuin kyn-täjän jäljiltä, pitkiä vakoja täynnä” (Ps. 129:1-3).

Näin sanokoon Israel. Vainottuja ei vaadita kestäämään vaieten, vaan suorastaan käsketään valittamaan, jopa yksityiskohtaisesti kuvailemaan, millaista jälkeä paha on tehnyt.

Entä kristityt? Pitäisikö heidän vaieta? Katolisen **Aid to the Church in Need**-järjestön julkaisema raportti, *Persecuted and forgotten* (vainottu ja uno-hdettu) väittää, että 75 % uskonnollista vainoista tänä päivänä kohdistuu kristittyihin (*DN* 27.3.2011). Sana ”forgotten” viittaa ilmeisesti siihen tosiasiaan, ettei asiasta puhuta.

Tosin EU on äskettäin arvostellut eri maiden jumalanpilkkalakeja, joiden mukaan kuolemanrangaistus ei välttämättä koske ainoastaan lain suoranaisia rikko-jia, vaan myös niitä, jotka vastustavat näitä lakeja tai puolustavat tuomittuja.

Kun pakistanilainen kuvernööri (itse muslimi) **Salmaan Taseer** vetosi kuolemaantuomitun kristityn naisen puolesta, hänet silpoi 27 surmanluotia oman henkivartijan aseesta.

Shahbaz Bhatti, Pakistanin hallituksen ainoa kristitty ministeri, salamurhattiin 2.3.2011. Videoviestissään juuri ennen kuolemaansa hän sanoo:

”*Minä uskon Jeesukseen Kristukseen, joka on antanut oman henkensä meidän edestämme. Seuraan ristiä ja olen valmis kuolemaan sen asian puolesta*” (SvD 10.4.2011).

Itsemurhapommittajatkin ovat kyllä valmiita kuolemaan, mutta harvoin yksin. Heidän missionsa tähtää toisuskoisten tai saman uskonnon eri haaroihin kuuluvien eliminoimiseen. Heidän koulutukseensa kuuluu vahva motivointi (ideologioiden aivopesu) ja rankka, kestävyyttä, nopeutta ja voimaa kehittävä fyysinen harjoitus sekä aseiden, ammusten ja räjähteiden tuntemus.

Jumalanpilkkalait Euroopassa

Jumalanpilkkalakeja on totuttu pitämään muiden uskontojen ongelmana, mutta europarlamentaarikko **Cecilia Wikström** patistelee EU:ta siivoamaan omia nurkkiaan, ennen kuin se voi uskottavasti vaatia muilta lakien kumoamista. Hän viittaa Irlannissa vuonna 2009 säädettyyn lakiin, joka voi johtaa jopa 25 000 euron sakkoihin, jos henkilö sanoo tai julkituu ”jotain häpäisevää tai herjaavaa jostain sellaisesta, mitä joku uskonto pitää pyhänä”.

Kreikassa sananvapautta rajoittavat jumalanpilkkalait saattavat johtaa painotuotteiden takavarikointiin, jos ne loukkaavat kristinuskoa tai jotain muuta tunnettua uskontoa.

Puola kieltää pelkän ”uskonnollisten tunteiden” loukkaamisen. Kuka sen määrittelee? (Lähde: SvD 12.4.2011)

Aika näyttää, kuinka pitkä matka tästä on siihen, ettei voi ”ostaa eikä myydä”, ellei sitoudu johonkin tiettyyn uskonnollis-ideologiseen katsomukseen. Mutta ei mitään uutta auringon alla: Jeesus tuomittiin kuolemaan jumalanpilkkalain perusteella (Matt. 26:65,66).

– SM

37 kovaa

Erään amerikkalaisen tutkimuksen mukaan onnellisuutta ja tyytyväisyyttä ei takaa helppo elämä, positiivisimpia olivat ne, jotka olivat kokeneet suuria vastoinkäymisiä. Testissä oli valittavana seuraavia vaihtoehtoja:

1. Vakava onnettomuus tai loukkaantuminen
2. Pahoinpitelyn uhriksi joutuminen
3. Läheisen vakava onnettomuus tai loukkaantuminen
4. Vakava sairaus
5. Läheisen vakava sairaus
6. Nähdä jonkun ei-perheenjäsenen vaikea vahingoittuminen tai kuolema
7. Nähdä jonkun perheenjäsenen vaikea vahingoittuminen tai kuolema
8. Omaan itseen tai perheeseen kohdistuva väkivallalla uhkaaminen
9. Pakkoero perheestä/lapsesta
10. Sodan kokeminen
11. Puolison kuolema
12. Äidin kuolema
13. Isän kuolema
14. Veljen tai sisaren kuolema
15. Isovanhemman kuolema
16. Oman lapsen kuolema
17. Ystävän kuolema
18. Läheisen menetys itsemurhan uhrina
19. Läheisen menetys murhan uhrina

20. Oma avioero
21. Vanhempien avioero
22. Vakavat taloudelliset vaikeudet (vailla rahaa, ruokaa tai asuntoa)
23. Vaarallisen tulipalon tai luonnonkatastrofin kokeminen
24. Henkilökohtaiset menetykset tulipalon tai luonnonkatastrofin seurauksena
25. Ihmisen aiheuttaman tragedian/katastrofin (ammuskelu, pommit yms.) kokeminen
26. Henkilökohtaiset menetykset ihmisen aiheuttamissa tragedioissa/katastrofeissa
27. Asuminen vaarallisella alueella
28. Syrjinnän kohteeksi joutuminen kansallisuuden, uskonnon tai seksuaalisen suuntautumisen vuoksi
29. Altistuminen vaarallisille kemikaaleille tai biologisille aineille
30. Vanhempien laiminlyönti lapsuudessa
31. Pahoinpidellyksi joutuminen (lyönnit, potkut, palovammat tms.) niin että jää jälkiä
32. Vanhempien välisen väkivallan näkeminen lapsuudessa
33. Parisuhteessa toisen osapuolen lyöntien tai tönimisen kohteeksi joutuminen
34. Joutuminen usein pilkatuksi, häväistyksi tai väheksytyksi ("sinusta ei ole mihinkään")
35. Seksuaalinen lähentely tai sellaiseen pakotetuksi tuleminen jotain toista kohtaan
36. Raiskaus väkivallan tai sen uhan alaisena
37. Ei-toivottu raskaus

(Lähde: Svenska Dagbladet, 16.2.2011):

Yksi

Hyljeksitty hän oli, ihmisten torjuma,
kipujen mies, sairauden tuttava...
Halveksittu hän oli...
Häntä piinattiin, ja hän alistui siihen...
Hänet vangittiin, tuomittiin ja vietiin pois...
Hänet ... lyötiin hengiltä...
Herra näki hyväksi, että hänet ruhjottiin,
että hänet lävistettiin.
... hänet luettiin rikollisten joukkoon...
**HÄN PYYSI
PAHANTEKIJÖILLEEN ARMOA.**

(Jes. 53. luvusta)

Hänet tunnen

Kohtaan Herrani luonnon tempelissä.
Hänet tunnistan tuulen hyminässä.
Hän puhuu lauluissa laineiden,
tyynessä säässä ja myrskyjen.

Sinitaivas julistaa kunniaa,
missä pilvenhattarat vaeltaa.
Pikkulintusten laulu Hänelle soi,
Häntä kiittää varhainen aamunkoi.

Hänet tunnen tähkässä pellon viljan
ja tuoksussa kukkasen, kauniin liljan,
ja nurmikon vehreä matto taas
käy huolenpidostaan kertomaan.

Hänet tunnen kesä- ja talvisäässä,
lämmössä auringon, lumessa, jäässä,
myös soudussa sorsaamosen
johdossa pesäpoikueen.

Hänet tunnen liidossa lintusen,
tummasiipisten, sirojen pääskyjen,
karkelossa kirjavan perhosen,
maisemassa saariston talvisen.

Hänet kohtaan syksynkin sadesäässä
silloin kun kastehelmet on jäässä.
Minä kaipaen kotia taivaallista,
Jeesuksen nähdä kirkkauudessa,

katsella kasvoista kasvoihin
– ei verhoten luonnon huntuihin.
Niin vaihtuu uskoni näkemiseen.
Sitä luontokin alati huokailee.

– *Ilmi Viljalehto**

* Runoa on hiukan lyhennetty.

Sopiva risti

Hän nurkui ja valitti aina: – Ei kenenkään risti näin paina!
Ja lukemattomat kerrat hän kääntyi puoleen Herran:
– Ei sovi tää harteille minun, olis, Herrani, helppo se vaihtaa sinun,
Uuden kantaisin nöyrällä miellä, enkä nurkuisi enää tiellä.
Kun hän illalla rukoili jälleen, näki unta hän yöllä tälleen:
Väsyneenä taakkansa alla kulki polulla hankalalla.
Tuli itse Mestari vastaan vaivoihin vaipuvaa lastaan.
– Minä rukouksesi kuulin, sanoi Mestari hymyhuulin.
Tule kanssani ristitarhaan, saat valita ristin parhaan.
Päivä aikaa on ainoastaan, tule illalla portille vastaan.
Riemu syttyi kulkijan mieleen. Heitti taakkansa portin pieleen.
Mikä valtava ristin joukko! Täynnä tarhan joka loukko.
Nytpä valitsen ristin uuden. Tuolla risti on kuuliaisuuden.
Miten käynee se harteilleni? Ei, ei sovi tää taakakseni.
Entä tuo, jonka kilpi on valta? Kas, noin hankalalta
sekin tuntuu mielestänsä, ei ole etsimänsä.
Näin ristiltä toisen luokse hän aamusta iltaan juoksee.
Oli vikana milloin mikin, jos kuinka hän sovittikin.
Mikä painoi mihinkin tapaan, yksi olkaan, yksi lapaan,
joku karkea hankasi pintaa, eräs liiaksi rasitti rintaa,
toivat muutamat selkään vaivaa.
Hän kylpi jo kyynelissään, ei sopivaa ristiä missään.
Viime säteitään aurinko heitti, pian pimeys seudun peitti.
Tuli samassa Mestari tarhaan. – Joko löysit ristin sä parhaan?
– En Herra, en löytänyt laisin, jospa uudestaan etsiä saisin.
– Jos sallinet autan mä vähän, mitäs sanoisit ristiin sä tähän?
– Oi Herra, tää helppo on kantaa, jos mulle sen voisit antaa.
Ei mistään liikaa se paina, tätä nöyränä kantaisin aina.
Nyt hymyili Mestari jälleen. Hän hiljaa virkahti tälleen:
– Hyvä, että on sulle se mieleen, sen hylkäsit portin pieleen.
Sait takaisin ristisi oman, tuon oman, niin kelvottoman.
Se sopii sun harteillesi, se on sun siunauksesi.
Tää tarina opettaa meitä: Usein kulkeissa vaikeita teitä
mietimme mielin haikein: On minun ristini vaikein.
Tuskin toisella ristiä lainkaan, miksi minä tän taakan sainkaan?
Jos näin on mielemme milloin, hyvä meidän on muistaa silloin:
On taakoista ristitarhain meille oma ristimme parhain.
Siinä on meidän olkaimme mallit – siunaukseksi Luoja sen salli.

Runon toi Sigrid Klaamas. Tekijä puuttui. Joissain lähteissä kirjoittajaksi mainitaan **Hilja Karhula**. Yksi sen niminen löytyi Hirvensalmelta. Vaikka tämä Karjalan siirtolainen, kahvila-alan yrittäjä ja aktiivinen vaikuttaja (mm. Tervaleppäjuhlien* aloitteentekijä) oli kirjoittanut paljon ja runokin löytyi jäämistöstä, tytär ei tohtinut ”ottaa kunniaa” edesmenneelle äidilleen, koska ei ollut varma, onko se hänen kirjoittamansa. Tekijä siis edelleen meille tuntematon.

*) Tervaleppä-juhlat, ks. s. 15

Arjen ja pyhän sankarit

Ateneumin taidemuseon ”Arjen sankarit” -näyttelyn (15.5.2011 saakka) tutuin teos lienee **Eero Järnefeltin** (1863-1937) *Kaski/Raatajat rahanalaiset* (1893). Harvempi tuntenee hänen Raahen kirkkoon 1926 maalaamansa alttaritaulun *Jeesuksen kanssa myrskyssä/ Jeesus asettaa myrskyn* (taiteilijan antama nimi: *Heräävä toivo*). Siinä arjen sankareiden (pelkureiden?) malleina oli Helsingin yliopiston voimistelulaitoksen oppilaita.

Kuvatekstissä lainatun laulun ”Oi Herra suuri” (”O store Gud”, 1885) tekijä, **Carl G. Boberg** (1859-1940), ruotsalainen puusepän poika, poliitikko ja lyyrikko, oli ollut aikoinaan merillä, joten omia kokemuksia myrskystä varmaankin oli. Laulussa on ilmeisesti jotain muutakin yleispätevää, sillä *Today's Christian magazine* äänestyksessä v. 2001 se oli kaikkien aikojen toiseksi suosituin hengellinen laulu (”Amazing grace” jälkeen). Englanninkielisenä (”How great thou art”) sitä on esittänyt mm. **Elvis Presley**.

Mitä yleispätevää on Mooseksen ja Karitsan laulussa, koska pedosta voiton saaneet laulavat sitä kristallimeren äärellä (Ilm. 15:3)? Moosekselta on säilynyt kirjallisessa muodossa mm. Psalmi 90 katoavan ihmisen kaipauksesta ”ajasta aikaan” olevan Jumalan puoleen. Mistä löytyy Karitsan laulu?

Ristillä Jeesus sanoi: ”Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut?” (Matt. 27:46). Samat sanat löytyvät Psalmista 22:2. Psalmeja laulettiin. Lauoiko Jeesus ristillä riippuessaan? Ja pilkattiinko häntä myös laulaen – toistivathan pilkkaajat saman Psalmin sanoja (Matt. 27:43, Ps. 22:9)?

Pilkkalaulu maksimoi haavoittavuuden, koska siihen kytkeytyy määrätietoista tarkoituksellisuutta. Sen tiesivät Toukolan pojat sepittäessään viisunsa Jukolan veljeksistä. Sen tietävät lapset riimitellessään hännäviä hokemia toisis-

”Tottelee aallot sekä myrskytuuli, sanasi voima nekin rauhoittaa...” (Boberg: ”Oi Herra suuri”, suom. Joel Niininen)

taan. Kokiko Jeesus siis ivan sen ilkeintä nyanssia myöten?

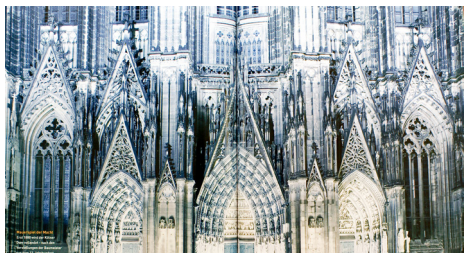
”Häntä herjattiin, mutta hän ei vastannut herjauksella, hän kärsi, mutta ei uhkailut” (1 Piet. 2:23). Monet puolustavat Jumalan kunniaa toisen henkeen ja vereen asti. Jeesus puolusti rakkauden ja vapauden periaatteitaan omaan henkeensä ja vereensä asti.

Tämä äärimmäinen sankaruuden muoto oli mahdollista, sillä ”hän uskoi itsensä oikeamielisen tuomarin haltuun” (1 Piet. 2:23). Uskonnollisissakin provokatioissa voimme säilyttää mielenrauhamme, koska Jumala ei ole ihmisten pilkattavissa. ”Minuako he muka loukkaavat, eivätkö pikemminkin itseään? Itsensä he häpäisevät!” (Jer. 7:19).

”Vaikka mielettömät mielettömyytensä sumentamina kieltävät Jumalan ja pilkkaavat hänen sanaansa, he kuitenkin saavat tuntea hänen apunsa, ja hänen armonsa ja mahtinsa ylläpitää heitä” (Boberg: ”O store Gud”, 6. sāk., vap. käänn.).

Niin pyhässä kuin arjessa suurinta sankaruutta on se, että uskoo itsensä Jumalan haltuun. Jumala pitää huolen omasta kunniaan. Mooseksen ja Karitsan laulu Ilm. 15:3-4:ssä on sitä kunniaa täynnä.

–*Sinikka Mäkiwierikko*

Kölnin tuomiokirkko kärsii tutkijoiden mielestä autoimmuunisairaudesta, jonka seurauksena se rapautuu hyvää vauhtia. Sen arvellaan johtuvan siitä, että kivet, joista se on rakennettu (n. vv. 1200-1880) eivät pidä toisistaan (Ny teknik, 1.9.2010).

Mökkirauha

Hirvensalmella on n. 2570 asukasta, kesämökkejä noin 3000. *Tervaleppäjuhlat*, joita 1-3.7.2011 vietetään 39. kertaa, on perinne, joka yhdistää paikalliset ja mökkiläiset toisiinsa. Silloin julistetaan myös Mökkirauha, jonka on laatinut Hirvensalmen entinen kirkkoherra **Pekka Huokuna**:

”Mökki on rauhoittumisen ja levon paikka, siksi: Lepää rauhassa, mutta anna niiden rehkiä, jolle se on lomaa. Nauti luonnosta rauhassa, mutta anna luonnolekin rauha. Nauti säästä rauhassa, mutta nauti myös säästä huolimatta. Viivy rauhassa mökillä, mutta älä murehdi lomasi lyhyyttä. Nauti hiljaisuudesta rauhassa, mutta kestä myös kesän ääniä. Ole rauhassa yksin, mutta älä unohda ystäviäsi. Ole rauhassa oman tonttisi herra, mutta suo se sama naapurillekin. Nuku rauhassa pitkään, tai valvo koko yö. Pidä rauhassa huolta itsestäsi, mutta älä unohda muitakaan. Kaiken keskellä muista, että lomakin on vain elämää!”

(Lähde: Uutispäällikkö Anssi Mehtälä/Länsi-Savo)

Entä me seurakunnan mökkiläiset ja vakituiset asukkaat?

Kirkkoneuvoksena ev.lut. kirkon keskuks-hallinnossa vaikuttava Pekka Huokuna (Vuoden pappi 2008) pitää haasteena saada konservatiivit ja liberaalit toimimaan yhdessä, mutta ei ole huolissaan siitä, miten kirkon käy:

– Mitä kummallisemmaksi maailma menee, sitä parempi uutinen evankeliumi on.

Hänestä kirkon tehtävänä on ottaa toissaan kaikki seurakuntalaiset eikä vain palvella aktiivisia. Kaikkia on rohkaistava ”tartuttamaan uskon reunasta kiinni”.

Nuoruuden ihanne ”tiukka napitetusta yhteisöllisyydestä” on vaihtunut korostukseksi avoimesta yhteisöllisyydestä, joka kutsuu luo, ei sulje pois.

– Ei seurakuntalaisten kannata ryhtyä tappelemaan keskenään erilaisista käsityksistä. Rajalinja ei kulje kirkon jäsenen välillä, vaan uskon ja epäuskon, kristinuskon ja ateismin välillä (*Sana* 27.8.2009).

Kun kirkon tukemia järjestöjä osallistui äskettäin Suomea kuohuttaneeseen homoudesta parantumista propagoivaan *Älä alistu* -kampanjaan, arkkipiispa **Kari Mäkinen** tuomitsi sen. Kysyttäessä, pitäisikö kirkon selkeämmin irtisanoutua yhteistyöstä sen linjasta poikkeavien kanssa, Huokuna tähdentää mielipiteen ja sen ilmaisun vapautta.

– Luterilaisella kirkolla ei ole paavia, joka määrää, miten yksityisten jäsenten on ajateltava.

Toki Huokunanakin mielestä on valitettavaa, että kun mediassa kirkon ääneksi nousevat tahot, jotka eivät todellisuudessa kirkkoa edusta, ihmiset kohdistavat vihansa kirkkoon, ei niihin, joiden menettely (tässä tapauksessa kuusi järjestöä) on sen syynä (*Huvudstadsbladet* 26.3.2011).

Tervaleppäjuhilla Mökkirauhan julistaa aina joku tunnettu henkilö, jolla on jokin yhteys Hirvensalmeen. Kenraali **Gustav Hägglund** on yksi heistä (Lähde: Hirvensalmen kunnan vapaa-aikasihteeri Hannu Inkeroinen).

Jos Kristus on kristikunnan pää, onko tällä ”kenraalilla” sananvaltaa omassa huoneessaan, vai pauhaako sielläkin vain ihmisen ääni? Mökkirauhan julistuksessa voisi olla ideaa sovellettavaksi monessa. Mielipiteitä saa olla ja niitä on voitava ilmaista. Mutta niinkin on kuin Pekka Huokuna toteaa:

– Taivaaseen ei mennä mielipiteillä, vaan aivan muilla ansioilla (*Sana* 27.8.2009). – *Sinikka Mäkievierikko*

Kolme asiaa

Kolme asiaa sinun tulee hallita:
sinun mielesi, kielesi, käytöksesi.

Kolme asiaa sinun tulee vihata:
julmuutta, kateutta, kiittämättömyyttä.

Kolme asiaa sinun tulee harjoittaa:
rohkeutta, ahkeruutta, rakkautta.

Kolme asiaa sinun tulee rakastaa:
totuutta, rehellisyyttä, hyvettä.

Kolme asiaa sinun tulee välttää:
joutilaisuutta, huonoja tovereita, juoruilua.

Kolme asiaa sinun tulee toivoa itsellesi:
terveyttä, uskollisia ystäviä, valoisaa mieltä.

Kolme asiaa sinun tulee mietiskellä:
elämää, kuolemaa ja ikuisuutta.

(Saatu Soile Holmilta, tekijää ei mainita)

Rukoillen ja palvelen

Suomen Adventtikirkon kesäjuhlat
17-19.6.2011

Jyväskylän Paviljongissa
Messukatku 10, 40 100 Jyväskylä

alk. pe klo 18.30, päätös su klo 12.15

Finlands Svenska Adventkyrka
Sommarkonferens

Toivonlinna
13-15.5.2011

Välkommen!

Etusivun uutisia

Japanin maanjäristys 11.3.2011

aiheutti tsunamin, joka teki tuhoa laajoilla alueilla. Katastrofin jälkeen uutisotikoihin kautta maailman nousi kuitenkin kesken kaisen yksi pieni koira. Se tavattiin kolme viikkoa järjestyksen jälkeen ulapalla ajelehtimassa talon katolla. Kun sitä yritettiin pelastaa, se säikkyi helikoptereiden jyrinä ja loikki pakoon pitkin muuta roinaa. Vasta varovaisemmin pelastusveneillä lähestyttäessä se saatiin antautumaan ja voitiin viedä turvaan varmalta kuolemalta.

Jumala vetoaa: ”Antakaa pelastaa itsenne!” (Jes. 45:22). Juoksemmeko mekin karkuun Pelastajaamme?

Suomen eduskuntavaalit 17.4.2011

ja erityisesti perussuomalaisten vaalivoitto lähetti globaalin uutis-tsunamin mediaan. Ilmeisesti huomio alkoi olla suhteetonta, kun pietarilaisen nettilehden lukija tuhahti: ”Ja mikähän niin suuri maa tämäkin on, että siitä puhutaan niin paljon...” (RS, 21.4.2011)

Niin mikähän, pörssit kun keikkuvat ja EU vaappuu, kun Suomesa järähtää? Ruotsin media on maallillut jos jonkinlaisia kauhukuvia. Perussuomalaisten puoluejohtaja Soini on niistä syvästi pahoittanut mielensä. Hänkin haluaa olla hyvä, että hänestä uskotaan hyvää. Miten se Luther sanoikaan... ”etemme saata häntä [lähimmäistämme] huonoon huutoon...” Saunalahden ”Puhu hyvää” -liittymästä voisi ottaa vihjettä muuhunkin kuin nykyän käyttöön...
—sm

Maassa syntynyt, taivaalla kuollut (harjoituslennolla).

Muissa maailmoissa

Huhtikuun 12. päivänä 2011 tuli kulu-neeksi 50 vuotta ensimmäisestä avaruuslennosta (12.4.1961). Tämä neuvostoliit-tolainen kosmonautti (amerikkalaisittain astronautti) **Juri Gagarin (1934-1968)**, vieraili Suomessakin kesällä 1961 (*Ilta-sanomat*). Hänen kerrotaan sanoneen, ettei nähnyt Jumalaa avaruudessa kiertäessä. Tätä ei kuitenkaan löydy keskustelujen sanatarkeista raporteista (*Wikipedia*, svensk).

Onko avaruudessa elämää?

”Iloitkaa siis... te taivaiden **asukkaat!**” (Ilm. 12:12). ”te, jotka **olette taivaissa**” (Ps. 148:1, 2). Ketkä ’te’? Enkelit? Heidät mainitaan erikseen. Maan päällä kerran eläneet kuolleet? Heidät Jeesus sanoo *herättävänsä viimeisenä päivänä*. Jos vainajat ovat taivaassa, miksi uudestaan tulla heitä hakemaan? Loogisinta on ajatella: kyse on älyllisistä, tuntevista ja Jumalan tunnustavista olennoista. – *SM*

Heidän silmänsä saivat nähdä Gagarinin.

Hänet, joka tuli taivaasta ja kuoli maassa, näkevät kaikki – nekin, jotka hänet lävistivät. (Ilm 1:7)

Opin tuulet

Ilmestyskirja kertoo enkelistä, joka tuli alas taivaasta, ja ”hänen kirkkautensa valaisi koko maan” (Ilm. 18:1)

Valo siis lisääntyy. Miten suhtautua uuteen valoon?

”Meidän on omana aikanamme kehitettävä tätä lisääntynyttä valoa, niinkuin menneinä aikoina nuo jalot miehet ja naiset kehittivät sitä valoa, minkä saivat Jumalalta...”

(Ellen White: *Sanomia Nuorisolle*, s.26)

Mitä ajatella erilaisista käsityksistä?

”Ihmismielen on mahdoton käsittää yhden ainoankaan Jumalan lupauksen rikkautta ja suuruutta. Toinen näkee sen ihanuuden yhdestä näkökulmasta, toinen sen kauneuden toiselta kannalta...”

(sama, s. 252).

Kehen uskoa, ketä kuunnella?

”Raamattu itse on se avain, joka aukaisee Raamatun” (sama, s. 253).

Eikö mistään voi olla yhtä mieltä?

”Kaikkien, jotka ovat Herran puolella, on tunnustettava Kristusta” (sama, s. 194).

Syvennälle ”Viimeisessä myllerryksessä selviävät vain ne, jotka etsiytyvät kahluupaikoilta uimavesiin – antautuvat Jumalan virran vietäviksi... Mikäli pyyttelemme matalissa rantavesissä – mikäli Pyhällä Hengellä on ainoastaan vähäinen osuus elämässämme – joudumme taistelemaan osittain omin voimin. Eivätäkä ihmisvoimat tule riittämään; vain Jumalan voima riittää. Jumalan voimassa heikoimmallakaan ei ole hätää...”

– *Anneli Saarinen* (Nykyaika7/2011)

Lydia Rajalaa muistellessa

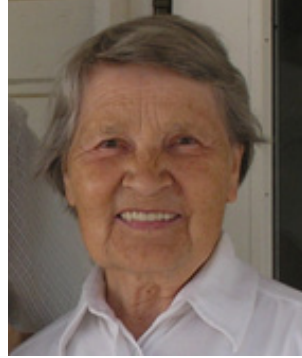
Lydia on nukkunut pois. Hän oli syntynyt Lestijärvellä 1919 ja oli kuollessaan 91 vuotias. Terveellinen elämäntapa piti hänet pirteänä loppuun saakka, ja hän olisi mielellään kaikki parantanut oman taitonsa mukaan. Hänen kotinsa oli aina avoinna kaikille apua tarvitseville kansallisuudesta välittämättä. Vaikka tuli joskus auttaneeksi vahingokseenkin, ei hän sitä surrut.

Pieni ihminen – mutta paljon energiaa. Lydia oli hyvin tarmokas, hän pyrki aina eteenpäin elämässä itseään säästelemättä. Hän luki ylioppilaaksi 70-vuotiaana täällä Ruotsissa ja teki matkoja ulkomaille oppiakseen kieliä. Hän muisti ulkoa pitkiä, kauniita runoja, jotka oli nuorempana oppinut ja hän osasi esittää niitä arvokkaasti.

Sitten tulivat hänen sydämelleen erikoisesti avustumatkat Venäjälle ja Eestiin, jonne hän vuosien varrella teki useita käyntejä. Hän antoi erittäin arvokkaan avun Itä-Karjalan perheille ja lastenkodeille, missä tarve oli suuri. Tukholman Adventtikirkon varastosta löytyi monenlaista tavaraa, joista pakettiauto täyttyi ääriään myöten.

Joskus matkanteko oli hyvin vaarallista Venäjän puolella, mutta aina löytyi auto ja kuljettaja ja ennen kaikkea enkelten varjelu näille matkoille. Viking Linella oli aina ilmainen paikka, kun vain Lydian nimi mainittiin, hän oli kuuluisa asiakas.

Ihmeikin tapahtui ainakin kerran: Venäjän puolella oli pitkät, monta tuntia

Lydia Rajala
s. 10.12.1919 k. 29.3.2011

kestävät jonot ja paperien selkkaukset, mutta Lydialle annettiin merkki menä – kiireellä, ilman tarkastusta! Liekö johtamassa ollut enkeli eikä vartija?

Lydia oli aina niin iloinen tullessaan takaisin kotiin. Hän kertoi ihmisten kiitollisuudesta, mutta ennen kaikkea Jumalan varjeluksesta matkalla.

Sympatiakeräys (Hjälpaktion) oli Lydian sydämellä monet vuodet. Siinä hän ahkeroi ihmeellisesti. Vielä muutamia vuosia sitten hän oli keräämässä lippaansa kanssa. Eräskin mies antoi rahaa sanoen: “Annan, koska teillä on niin kaunis ääni.” Lydialla oli silloin ääni käheänä! Hän vain ei malttanut jäädä kotiin.

Vielä 26/3, poismenoaan edeltävänä sapattina, Lydia oli kirkossa – tapasimme. Olen kiitollinen, että sain tuntea hänet. Kiitos Lydiasta Taivaan Isälle!

Lydiaa jäivät kaipaamaan kuusi lasta perheineen.

Tukholman suomalaisen seurakunnan puolesta
– Maria Iivainen

Lämmin kiitos kaikille osoittamastanne ystävällisyydestä ja osanotostanne suruumme Lydia Rajalan poismenon johdosta!

Lydian lapset: Orvokki, Tytti, Vuokko, Iris, Juhani ja Timo
Lastenlapset perheineen

2011 Kevään vierailuja ym. ohjelmaa

21.5. *Kai Arasola* (Kevätjuhla)

Saarnan paikalla:

16.4. 28.5. 25.6. Rukoukokoukset

7.5. Todistuskokous

14.5. 18.6. Musiikkituokiot

Paikka: Olof Palmes gata 25, 3. kerros, Tukholma

Aika: Sanantutkistelu klo 10, jumalanpalv. klo 11.15.

Muutokset mahdollisia. Seuraa ilmoituksia Ruotsinsuomalainen-lehdessä tai vuorolistaa kotisivulla: www.ylasali.se tai soita sihteerille: *Tuulikki Hagström* **08-500 81 907**

Tukhoman
Suomalainen
Adventtiseurakunta
SRK:N VANHIN
Eeva-Liisa Vihermä
0176-124 05
SIHTEERI
Tuulikki Hagström
08-500 81 907

CD-tallenteet
vierailijoiden
puheista:
Helena Tantrari
08-768 46 87

Myytävänä TIILITALO NYHYTTANISSA

Suomalaisten suosimassa, luonnonkauniissa Nyhyttanissa, jossa asuu edelleen monia suomalaisia, on myytävänä hyväkuntoinen, v. 1963 rakennettu punatiilinen **omakotitalo**. Talossa on kaksi huoneistoa, mutta sitä voi käyttää myös yhden perheen asuntona. Maalämpö asennettu v. 2008. Reilunkokoinen, metsään rajoittuva puutarha.

Alakerta (n. 94 m²): olohuone, jossa avotakka, keittiö ruokailutiloineen, 3 makuuhuonetta, kylpyhuone, vieras-WC. Käynti terassille.

Yläkerta (n. 50 m²): 2 päätyhuonetta, pentry, WC, suihku.

Kellarikerros: pesutupa, ruokakellari, varasto, lämmin autotalli.

Puutarha (eteläpuolella): n. 1500 m².

Hintapyyntö 525.000 kr.

Lisätietoja antaa omistaja *Yvonne Johansson*,
sähköposti: joster@telia.com
puh. **0587-60910** (ruotsiksi tai englanniksi)

KALLIONIEMI

Laukaa, Suomi

LEIRIT KESÄLLÄ 2011

Talkooleiri 19-25/5

Perheleri 20-24/6

Juhannus 24-26/6

"Milk & Honey"

Teinileiri 27/6-3/7

"The Man"

Varhaisnuoret 4-10/7

"Ihmeiden Mies"

Nollasta sataan 11-17/7

Polunkävijät 18-24/7

"Ihan pihalla"

Raamattuleiri 18-24/7

Lastenleiri 25-31/7

"Kuninkaan ihmeet"

Nuoret aikuiset 23-25/9

"Simply amazing – ei monimutkaisteta asioita"

TERVEMENOA TOIVONLINNAAN (Suomen kristillinen yhteiskoulu) 30/6-3/7

"Sydämen rukouksen voima" -seminaari

Lisätietoja: *Sointu Elo*, Puh. +358 50 536 9535 sointu.elo@elisamet.fi

TERVEMENOA TANSKAAN 16-21/8 **"Think Big"** (18-30-vuotiaat)

Lisätietoja: *Helena Mäentaka* Puh. +358 3 -361 1227 www.lanu.adventist.fi/youth

RUOTSIN leirit Västerängissä: katso: www.adventist.se

Mm. "Västeräng är väckelse och eld" 3-5/6 ym.

EKEBYHOLM – Inspirationsvecka 5-9/7 katso: www.adventist.se/inspirationsvecka
"Jesus hela vägen hem"

Vääröppinen teloitettiin Ruotsissa

Tämän vaikeampi ei ollut saada sinua lukemaan tätä juttua! Sen uutisarvo on tosin kyseenalainen, sillä tapahtumasta on ehtinyt kuluä 700 vuotta. Rimbon lähellä sijaitsevan Gottröran kirkon pappi kertoi jo vuonna 1303 piispalle erään seurakuntalaisensa sanoneen ehtoollisen jälkeen monien kuullen, ettei hän usko ehtoollisleivän muuttuvan todella Jeesuksen ruumiiksi tai ehtoollisviinin oikeaksi vereksi. Väitettä pidettiin kerrettiläisenä, sillä katolinen kirkko oli v. 1215 päättänyt, että ehtoollisella nautittu leipä ja viini olivat kirjaimellisesti Jeesuksen lihaa ja verta. Talonpoika Botulf joutui seurakunnan edessä perumaan käsityksensä.

Seitsemän vuoden häpeärangaistuksen jälkeen Botulf taivalsi jalkaisin Upsalaan saamaan synninpäästön uudelta piispalta. Nyt hän oli kelvollinen osallistumaan ehtoolliseen.

Pappi Andreas päätti tiedustella ehtoollisella Botulfilta tämän käsitystä leivästä ja viinistä. Botulf kertoi olevansa edelleen samaa mieltä kuin vuosia aikaisemmin. ”Muuten sinä olisit jo syönyt Jeesuksen”, hän sanoi papille.

Kirkonmies kauhistui, ja jonkin ajan kuluttua Botulf pidätettiin. Hänet julistettiin vuodeksi pannaan, minkä jälkeen arkkipiispa tuomitsi 8. huhtikuuta 1311 niskoittelevan talonpojan teloitettavaksi. Maallinen tuomioistuim hoiti jatkon, ja kerrettiläisen pilliinpuhaltajan, Botulfin, maanpäällinen elämä päättyi polttoroviolla.

Oliko Botulf väröppinen, kuten otsikkoni väittää? Tämä on sikäli tyypillinen uutisjuttu, että siinä on totuuden joukossa jotakin vikaa.

Saamme suuren osan tiedoistamme mediasta, mutta täysin emme siihen voi luottaa. Sama koskee kirkkoja. Botulfin aikana kirkko ja sen käsitykset ja menettelytavat kaipasivat puhdistusta. Epäkohtia esiin nostavia rangaistiin.

Entä nykyään, onko kirkossa, meidän kirkossamme, kaikki kohdallaan? Ellei ole, kuka uskaltaa ajatella toisin?

Onko joukossamme joku pilliinpuhaltaja Botulf?

– Ari Laitinen